

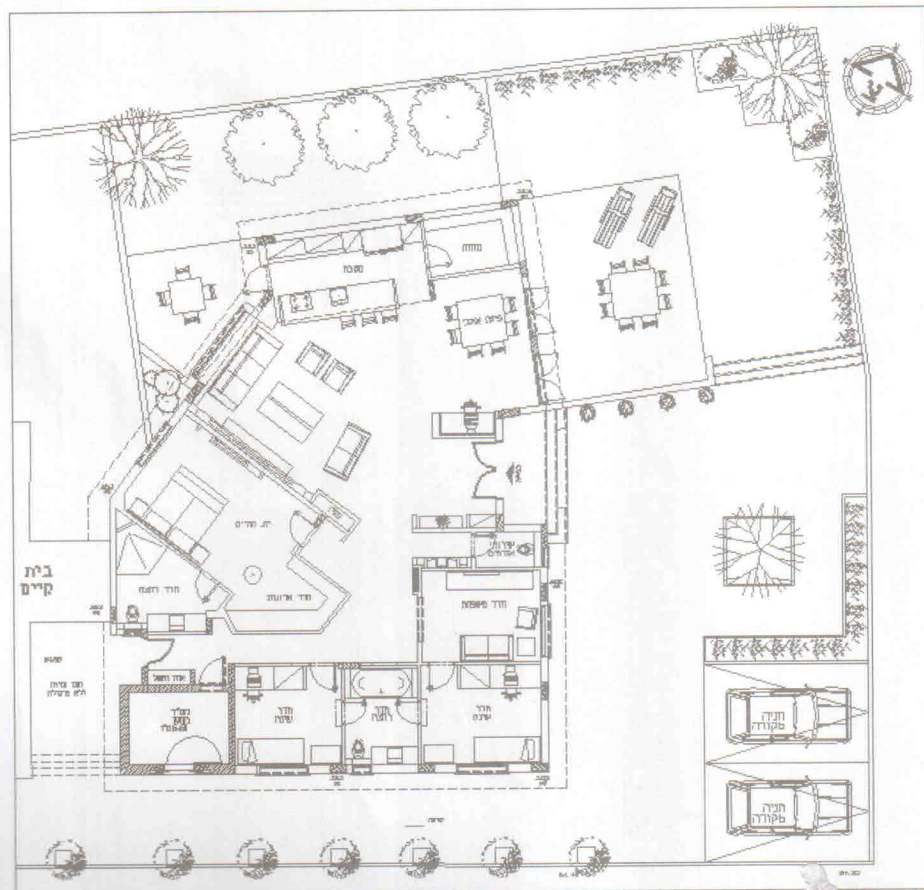
תכנון מחדש

כיצד הפך תכנון בעייתי לבית חלומות המחבר מודרניות וטבע?

בפעם הראשונה שהגיעו המעצבים ערן גלן ודנה רצון לבית בקרית אונו, הם גילו בית בשלב השלד, שניצב במרכז המגרש. התכנון הפנימי הקיים שלו כלל לא התייחס לגינה הגדולה, ולא תוכננה יציאה כלשהי מאזור האירוח לגינה אלא רק מדלת הכניסה הראשית. כמו כן, התכנון לא התייחס למיקומו ביחס לכביש הראשי שעובר לידו. במילים אחרות - אתגר של ממש. הבית, שמשתרע על שטח של כ-200 מ"ר, בנוי כולו בקומה אחת ולו חלוקה ברורה בין האזור הציבורי לפרטי. בעלת הבית רצתה שאזור האירוח והמטבח יהפוך לאזור אחד, המנותק מחדרי השינה. בנוסף, היא ביקשה ליצור מהמבנה את בית חלומותיה: בית מרווח, עם קשר הדוק בין חוץ ופנים וניצול של הגינה הן בהכנסת אור וחום הביתה והן לבילוי ואירוח.

בתמונות: המטבח המודרני סגור
אל הסלון החמים

רצפת הבית מחופה אבן ביר זית אפורה המקושרת לריצוף הדק בחוץ. תכנון הריצופים נבע מהרצון ליצור חיבור הרמוני של הטבע והחומרים הטבעיים שלו: אבן, עץ ואדמה. בחדרים מופיעים צבעים של לבן ואפור, עם שילוב טפטים וכלים שמעניקים חום וביתיות לחלל. כך, היה רצון ליצור תחושת ניקיון וטבע בשילוב של חומרים מודרניים. המטבח הלבן והנקי קיבל תכנון מודרני של שני סטריפים. סטריפ אחורי, לאחסון ולמקרר, ואילו הקדמי - אי בישול וישיבה גדול. בצמוד אליו תוכנן מזווה ענקי. המטבח פונה לעבר הסלון, המעוצב באופן נקי וחם. במרכז הקיר מוקמה הטלוויזיה, המאפשרת צפייה מכל מקום.

פינת האוכל, שנמצאת אמנם בצד המטבח, קיבלה הדגשה ומרכזיות באמצעות יצירת נישת ישיבה. שם תוכנן ועוצב בוט ישיבה מעור חום-אדמדם המתאים לשולחן האמבוייה המרכזי. מאחורי הבוט טפט זהב. דרך הפינה תוכננה גם היציאה לכיוון החצר והאפשרות לשילוב של ישיבת פנים-חוץ. נמצא כאן גם גוף תאורה גדול ומודגש, השונה משאר הגופים המינימליסטים יותר.

